ne vsus eius sit immoderatus, ne ve in ventriculo accendatur. Pinguia enim inflammata, quemadmodum in maiori praxi tract. 6. cap. 15. rub. 4. Ioannes Michaël Sauonarola scriptum reliquit, in melancholiam adustam transeunt, ex qua lepra deinceps generatur. Quo fit, inquit ille, vt ob nimium Butyri vsum multi leprosi in Germania reperiantur. Recens etiam butyrum contra bestias quæ virus eiaculantur venenaque & foris illitum, & per os assumptum efficax est: ab aspide enim percussis vtilissime imponitur, & in pestilenti aëris constitutione quotidie cum puri panis tribus aut quatuor bolis mane ab ieiunis deuoratum, mirifice ad sanos ab infectione præseruandos confert. Plura de butyro Dioscorides libro 2. capite 62 Galenus libro 10. capite 10. de simpl. med. facult. Paulus Ægineta libro 7. Simeon Sethi in Syntag. & Auenzoar, Tract. 3. cap. 4. lib. 3. Theysir.

DE SERO.

CAPVT XXXVI.

INcidit q, lauat, penetrat, mundat quoq, serum.

Hic agitur de facultatibus Seri, quod lactis aquosa est substantia. Hoc (vt libro secundo distinct. 1. capite 9. de med. simpl. purgan. Mesues inquit) excalefacit atq; siccat ordine primo completo, & vsq; ad secundum. Quinetiam attenuat, abluit abstergit, & nitrosa qua refertum est facultate, aluum absq; aliqua mordacitate leniter subducit. Bilem tum flauam tum atram ab exustis humoribus genitam deijcit: quo fit vt mirifice conferat maniacis & melancholicis. Præstat item ad viscerum infarctus, & morbis

inde

inde prouenientibus opitulatur: nimirum aqua intercute laborantibus, felle suffusis & lienosis. Datur vtiliter febrientibus ex bile, & viscerum ac vasorum obstructionibus. Cõpetit etiamnum vitijs in cute à bile & perustis humoribus emergẽtibus. Quare lichenibus, vitiliginibus, alphis, psoris, leprisq; admodum cõuenit. Hæc ille. Comitialibus quoq; atq; ijs qui ob potẽtis vini largiorem potum male habent, auxilium præstat. Plura Dioscorides lib. 2. cap. 60. Galenus lib. 10. de simpl. med. facult. cap. 8. Rhazes lib. 3. ad Alman. cap. 15. & Auicenna 2. Cano. cap. 442.

DE CASEO.

CAPVT XXXVII.

Caseus est gelidus, stipans, crassus, quoq; durus,
Caseus & panis sunt optima fercula sanũ.
Si non sunt sani, tunc hunc ne tungito pani.

Duo hoc loco peraguntur. *Primo* quatuor referuntur facultates Casei. Quarũ prima est, ipsum esse gelidum, id est, temperatura frigidum: quod intelligi debet de recente ac molli qui frigidus & humidus, & non de vetere, qui calidus & siccus est. Atq; huius sane rei grauissimum habemus testem Paulum Æginetam, qui li. 7. sic ait: Caseus recens cõpactus & mollis repulsoriam vim habet, leniter perfrigerans. Quinetiam de eo intelligi potest, qui conficitur ex sola lactis coagulatione, absq; vlla alterius rei commistione. Reperitur enim qui ob aromaton quorundam ac odoratarum herbarum admistionem acrior & calidior euaserit, & ob id linguam vellicet, atq; ventriculum excalefacit. Talis autem colore potissimum viridis existit, qui si maiore

paulo

paulo, mole ingeratur, corpus vehementer exurit. Secunda est, caseum stipare, hoc est, adstringere ac cohibere aluum, quod maxime solet præstare vetus, cui multum coaguli admistum est. Tertia est, ipsum esse crassum, quod est, crassos generare humores, idq; nullo excepto. Omnis enim caseus fit ex crassiore & terrestri magis cuiuslibet lactis substantia, admisto coagulo, & expresso inde sero. Quarta est, Caseum esse durũ. i. ægre & concoqui, & aluo discedere: nimirum propter succum crassiorem.

Secundo deinde loco hoc etiam adseritur: nempe caseum parua mole cum pane sumptum optimum sanis hominibus esse cibum, quippe qui panis admistione concoctu reddatur facilior: cum alioqui per se sumptus admodum ob concoctionis tarditatẽ offendat. Ægrotantibus vero, propterea quod neq; ad concoctionem, vt dictum est, neq; ad mouendam vrinam, neque ad ciendam aluum, neq; ad succi deniq; probitatẽ quicquam boni confert, omnino fugiendus est. Plura de hoc supra cap. 7. & 9.

CASEVS DE SEIPSO.

Ignari Medici me dicunt esse nociuum,
Et tamen ignorant, cur nocumenta feram.
Experta reor esse ratum, quia commoditate
Languenti stomacho caseus addit opem.
Caseus ante cibum confert, si defluat aluus,
Si constipetur, terminet ille dapes.
Qui physicen non ignorant, hæc testificantur.

In prioribus duobus versibus προσωποποιία est. Fingitur enim Caseus seipsum aduersus malignos vicinos aut vituperatores defendere: Ignari,

gnari, inquiēs, Medici, dicunt me nociuum esse: quū ipsi tamē ignorent causam, cur humanę naturæ nocere dicar. Alludum autem videtur ad illud, quod ab Hippocrate in libro de veteri medicina scriptum est in hunc modum:

Atqui, inquit, mihi necessarium esse videtur, vt omnis Medicus de natura sciat, & omni studio annitatur vt cognoscat (si modo aliquid eorum quæ fieri debent, recte præstare velit) quidnam sit homo ad ea quæ comeduntur ac bibuntur comparatus, & quid cuique ab vnoquoque contingat & accidat. Nec simpliciter tantum sic existimet oportet, quod malum edulium est caseus, quia dolorem afferat repleto ex ipso, sed etiam sciat, quem dolorem afferat, & propter quid, & cui parti intra hominem existenti incommodus existat. Quandoquidem & multa alia esculēta ac poculenta, quæ natura mala sunt, hominem tamen non eodem modo afficiunt. Exempli causa, Vinum meracum, si multum bibatur, hominem aliquo modo debilem reddit: & omnes qui viderint, hoc fatentur, & cognoscunt hanc esse vini vim, & vinum causam esse: quinetiam in quas hominis partes maxime agat nouimus. Talem proinde veritatē in alijs quoque apparere volo. Ergo caseus (quandoquidem hunc in exemplum assumpsi) non omnes homines lædit: sed sunt qui ex ipso repleti ne tantillum quidem offendantur, imo gracilibus mirabiliter etiam conferre perhibetur. Sunt autem alij, qui eo sumpto difficulter à noxa liberantur. Horum igitur naturæ differunt. Differunt autem secundum hoc, quoniam id quod in corpore caseo est contrarium, à caseo excitatur & commo-

mouetur, in ijs quibus eiusmodi humor multus exiſtit: & quanto potentior hic eſt, tanto peius illos habere rationi conſentaneum eſt. Quod ſi toti humanæ naturæ inimicus eſſet, omnes vtiq; læderet. Eam ergo differentiam ſi quis nouiſſet, non incurreret profecto, neque pateretur iſta. Hactenus Hippocrates.

Secundo deinde loco duæ recenſentur vtilitates ab ingeſto caſeo. Quarum prima quidem eſt, ipſum debilitatem abſcindere ſtomachi: vbi ſciendum, tamen quod non quilibet ſtatim caſeus cuiuis ſubueniat ſtomacho (caſei ſiquidē in certis quibuſdam caſibus omnes ex æquo nocent, ſtomacho nimirum raræ texturæ, ac illi quoque qui ex longa ægritudine adhuc debilis ſe colligit) ſed recens, mollis, ac pauci lentoris particeps, quemadmodum libr. 3. ad Alman. capite 15. Rhazes teſtatur: calido atq; ſicco ſtomacho apprime confert: exuſtionem enim, caliditatem, & ſiccitatē eius, frigiditatis ac humiditatis ratione, reprimit & emendat. Contra vero eidem vetus admodum & acris, cuiq; multum coaguli iniectum eſt, manifeſte officit. Stomacho autem cuius pelliculis multa infarta ſunt phlegmata, plurimum confert caſeus qui inueterauit, & ob id quam prior acrior atq; ardentior euaſit: phlegmata enim acrimonia ſua incidit, abſtergit, & infra ſubducit. Rurſus vero recens ac mollis huic maxime nocet.

Secunda eſt, caſeum priori loco exhibendum ijs, quibus venter maiorem in modum ſoluitur: poſteriori vero quibus idem ob imbecilitatem non reſpondet. In vniuerſum nanq; adſtringentia, ſi prius ante alium cibum aut edantur, aut bi-

bibantur, aluum comprimunt. Quibus autem ob imbecilitatem venter non respondet, ii molliendi virtute prædita, nempe olera, aut pisces, aut id genus aliud præsument: deinde adstringentia, (quorum in numero caseus etiam reponitur) quæ dum ipsum firmant ac roborant, deorsum in ventriculi fundum, vbi concoctionis officina est, propellunt, adq; excretionem tãdem incitant: id quod ex veræ medicinæ peritis neminem latere arbitror. Vide Galenum lib. 2. de aliment. facult. cap. 22. vbi rationem tradit, cur Rhetori cuidam adstringentibus post alios cibos laxantes sumptis venter fuerit solutus. Huiusce rei meminit etiam Paulus lib. 1. cap. 1. 81. De acido caseo ita scribit Aetius lib. 2. cap. 101. Recens caseus qui ex acido lacte fit, & ob id ὀξυγαλάκτου appellatur, omnium optimus censendus est. Nam & in cibo iucundissimus est, & stomacho innoxius præ omnibus aliis caseis existit, minus ægre concoquitur, & minus ægre transit, neque vero valde crassi succi est, quo crimine in communi omnes casei sunt infames. His addit Rhazes, acidũ caseum exigua mole vltimo post alios cibos loco ingestum roborare os ventriculi, atq; auferre etiam ἀνορεξίαν ac nauseam, quæ ex dulcibus & pinguibus cibis proueniant.

DE MODO EDENDI & bibendi.

CAPVT XXXIIX.

Inter prandendum sit sæpe parumq; bibendum, Vt minus ægrotes, non inter fercula potes.

Præcipitur inprimis hoc loco, vt inter prandendum cœnandumue inuicem modo edatur,

modo bibatur, id est, inter edendum sæpius quidem, sed parum bibatur: neque potus, quemadmodum supra quoque capite 32. dictum est, eousque differatur, dum venter cibo expletus videatur. Deinde vero vt eo tempore, quod inter prandium ac cœnam intercedit, potus, quoad eius fieri potest, euitetur: & maxime si ingestus cibus in ventriculo nondum concoctus fuerit, nisi magna cogente necessitate. Intertumpitur enim & impeditur primo sumpti cibi concoctio, ita vt eum inconcoctum è ventriculo descendere contingat, appetentia cibi in cœna sumendi deiicitur, corpus grauatur, & ad dispositionem, in qua homo neq; sanus neq; æger dici queat, siue qualis ea est quæ febrim præcedere solet, adducitur.

Vt vites pœnam, de potibus incipe cœnam.

Cœnam à potu inchoandam esse hic adseritur. Sunt qui hunc in modum exponant: Si vis vitare pœnam, id est, infirmitatem, in principio cœnæ bibas prius quam comedas. Sed inepta prorsus ac inualida est hæc expositio. Secundum Medicos enim cœnam à cibo quam potu auspicari conducibilius est. Neque Angli ipsi, quibus præsens liber dicatus est, eiusmodi morem consuetudinemue seruant. Quacunque enim diei hora bibere voluerint, bolum fere siue frustulum panis præsumunt. Quare quod dicitur sic intelligendum potius videtur, incipe cœnam à potu, id est, à cibo liquido & concoctu facili. Et hoc est, quod ait Hippocrates in aphorismis lib. 2. aphor. 11. Facilius est impleri potu quam cibo. Atque eius quidem rei hæc assignari potest ratio. Quia si cibus liquidus & concoctu facilis

cilis postremo sumeretur loco, concoctionem eius multo citius, quàm crassi aut duri, qui prius ingestus fuerit, perfici contingeret. Somnus enim qui cœnam subsequitur, mirum in modum concoctionem adiuuat. Hancque ob causam liquidus cibus, cum ob crassum illum nondum ex toto concoctum ad exitū peruenire nequeat, nimis aduretur: aut certe, si exierit, crassum illum, sed incoctum adhuc secum traheret, periculumq; ita ei qui comederit, non vulgare compararet. De recto ciborum ordine nonnihil etiam supra capite 6. diximus. Porro de quæstione hac, Vtrum à potu cœna inchoanda sit, lege Conciliatorem differentia 118.

al. Nucer.

POST pisces nux sit, post carnes caseus adsit.*
Vnica nux prodest, nocet altera, tertia mors est.
Singula post ouа, pocula sume noua.

Nuces post pisces.

Tria hoc loco peraguntur. Primus namque versus duo præcepta complectitur. Quorum *primum* quidem est, vt post esum piscium nuces in casei locum substituantur. Id quod tribus ferme modis probari solet. Ac primo quidem, propterea quod nuces collectionem phlegmatis (quod ex frequente piscium esu generatur) caliditate ac siccitate sua discutiant & dispergant. Atque hinc sane est, quod in vere, quando nimirum quadragenario ieiunio corpora macerātur, summo statim post alios cibos loco nuces exhibeantur. Deinde etiam quod pisces frigidioris fere humidiorisque sint temperaturæ, adeoque difficilius ob id ipsum concoquantur, tardius subducantur, & promptissime in ventriculo corrumpantur ac putrescant: Nuces vero cum euidenter

excalefaciant atque deficcent, eorum concoctionem adiuuent, prauitatem corrigant, & ad mediocre temperamentum perducant. Tertio vero ob eam quoque causam, quod pisces interdum veneni nonnihil in se contineant: nuces autem vt copiose admodum ostendimus supra, cap. 13. venenis aduersentur.

Secundum, vt post carnium esum non nuces, sed caseus exhibeatur. Caseus enim præstat, vt cibus ad fundum ventriculi, vbi concoctionis opus potissimum viget, promptius descendat. Quod de eo sane caseo maxime intelligendum est, qui medium locum inter recentem ac veterem sortitus sit.

In secundo deinde versu de triplici agitur nuce: quarum vna quidem prodesse, altera nocere, tertia vero mortem inferre dicitur. Per primam autem eam nonnulli intelligunt, quæ ob odoris præstantiam Moschata vulgo appellatur. Hæc siccat & excalefacit ordine secundo completo, adstringit, oris suauitatem commēdat, & fœtentis animæ virus commansa abolet, lentigines in facie emendat, visum acuit, ventriculum & iecur roborat, lienem absumit, vrinam ciet, fluentem aluum sistit, flatus discutit, & frigidis vteri affectibus mirifice prodest. Per alteram accipiunt vel nucem Auellanam, quæ λεπτοκάρυον καὶ κάρυον ποντικὸν Græcis appellatur, vel eam quæ in communi est vsu, & κάρυον βασιλικὸν Græce, Latine vero Iuglans dicitur. Harum illam quidem nocere ob id tradiderunt, quod ægre concoquatur, cibis in ventriculo supernatet, vomitus excitet, flatus generet, & largius esitata caput tentet, hanc vero, quod pari modo concoctu

ctu difficilis, stomacho inutilis, bilioſa & tuſſientibus inimica ſit, capitique dolorem inferat. Ob hancque ipſam ſane cauſam, Nuces etiam dici à nocendo Grammatici autumant. Græcorum quidam κάρυα, quod κεφαλαλγέω id eſt, capitis grauedinem faciant, nominari tradunt. Per tertiam vero iocoſe nonnulli nucem interpretantur baliſtæ, quod nimirum repentinam inferat mortem. Verum alii nucem intelligunt Metellam: quippe quæ venenum ſit ναρκωτικὸν, id eſt, torporem inducens. Quarto enim refrigerat exceſſu, ita vt drachmarum duarum pondere eſitata ſtatim interimat, minore vero menſura temulentiam faciat. Et hos quidem effectus præſtat etiam in canibus, quibus necandis aptiſſima habetur. Lege Rhazin lib. 3. cap. 30. ad Al. Serapionem de ſimpl. med. cap. 365. & Auicen. 2. Cano. cap. 508. PORRO vt grati etiam diſcipuli vicibus fungar, Georgii Sturtiadæ medici eruditione & experientia clariſſimi, meique olim in re medica præceptoris obſeruandiſſ. de tribus hiſce nucibus opinionem huic quoque loco inſeram. Is igitur per nucem hic aliud nihil quam Iuglandem intelligendum adſerebat: per vnicam quidem paucas numero, quæ citra denarium conſiſterent: per alteram, quæ paulo largiore copia ingererentur: per tertiam vero quæ immoderatiſſime ſumerentur.

Secundum hanc igitur interpretationem vnica nux prodeſſe dicenda eſt, vel quod nuces lethalibus aduerſentur venenis: vel quod viridium ac recentium nuclei decorticati & ante alios cibos ſumpti ventrem leniter ſubducant, torrefacti vero aliquantulum, atq; à reliquo cibo com-

manducati ciborum in corpus distributionem adiuuent. Altera nocere, quod nimirum concoctu sint difficiles, ac caput immoderatiore vsu tentent. Tertia vero mortem inferre, quod præter iam dicta incommoda δυσεντερίαν etiam ad istum ingestæ modū generent: quæ nisi præcipiti & compendiario auxilio cohibeatur, mortem breui inferat.

Tertio demum versiculo præcipitur, vt post oui cuiusq; recentis atq; mollis esum hausculus & præcipue vini, sumatur. Eiusq; rei duplex fere adsignatur ratio. Ac prior quidem, quod ouum recens ac molle succi sit optimi & concoctu facilis: paruaq; mole, vt supra cap. 6. ostendimus, plurimo corpus reficiat alimento, idque: vitello suo potissimum: vinum autem, quum natura eo delectetur maxime, præstet vt à mēbris auidius attrahatur, celeriusq; ita permeet. Posterior vero, quod ouū tardius descendat per gulam (quæ Græcis proprio nomine ὀισοφάγος ab ὀίω feros & φάγημα, cibus, quod cibum & potum in ventriculum transuehat, Arabibus Meri nuncupatur) vinum autem descensum eius adiuuet.

DE PYRIS.

CAPVT XXXIX.

ADde pyro potum, nux est medicina veneno.
Fort pyra nostra, Pyrus sine vino sunt pyra virus.
Si pyra sunt virtus, sit maledicta pyrus.
Dum coquit, antidotum pyra sunt sed cruda venenum.
Cruda grauant stomachum, releuant sed cocta grauatem.
Post pyra da potum, post pomum vade cacatum.

Pyra. Hic docetur imprimis, vt super pyrorum esu vi-

vinum bibatur, idq; tum vetus, tum odoratum: atq; eius quidem ratio reddita est supra cap. 7. Pyra enim sanguinem seroso replent succo, inflationesq; ac colicos cruciatus suscitant. Vinum ergo cum calfaciat, tenuet, flatus discutiat, & serosam redundantiam consumat, super ipsis conuenientissime bibitur. Deinde Nucem veneno medicinam esse traditur, de quo copiose supra, capite 13. Secundo ac tertio versu dicitur, pyra absq; vino commansa esse virus, hoc est, nocere humanæ naturæ, cuius ratio iam reddita est. Ne quis interim simpliciter, vt de illis quæ excessu qualitatum elementorum, quarum mistione constant, aut propria qualitate, siue forma (vt vocant) occulta venena esse noscuntur, ita de pyris quoq; suspicetur. Sic enim commansa perniciem subinde vel noxam aliquam inferrent, ac proinde arbor ea ferens merito detestabilis esset, adeoq; ob id ipsum excindenda, atque in ignem coniicienda. Quarto versu innuitur, pyra recentia & cruda esse venenum, id est, nocere humanæ naturæ. Nam extra hoc quod sanguinem seroso atq; ebulliente replent succo, inflationes & colicos cruciatus excitat, phlegmata etiam ac scabiem generant. Cocta vero contra ἀνίδοτον id est, remedium præstant, perinde atq; illa paulo ante præstare diximus, quæ cum vino manderentur. Atque hæc sane vltimo post alios cibos loco sumenda potissimum sunt: ita nanque excrementorum subductionem adiuuant. Quinto versu docetur, crudorum pyrorum esum grauem esse stomacho. Ipsum enim non à concoctionis tantum opere distrahit, sed flatibus etiã distendit. Cocta vero è contrario grauatum

stomachum leuant & reficiunt, inque suum pristinum vigorem restituunt. Vltimo tandem versu hoc inprimis præcipitur, vt vinum super pyrorum esu bibatur: cuius quidem ratio iam reddita est. Deinde, vt à pomorum esu aluus subducatur: quam rem Galenus libro 2. cap. 21. de aliment. facult. sic scribens confirmat: Poma acida cum succũ crassum in ventre inuenerint, ipsum incidunt, ac deorsum subducunt, ob idque deiectiones humectant. Quod si ventrem purum inuenerint, ipsum magis sistunt. Porro succus dulcis cum sine acrimonia & crassitie, hoc est, solus plane fuerit, celerius, quantum in ipso est, distribuitur. Quod si acrimoniam aut crassitiem habuerit, citius subducitur. Eadem habet Oribasius libro 4. Synopseos ad Eustathium filium capite 69. & Auicenna 2. Cano. cap. 569. Quinetiam hæc adsignari potest ratio, nempe quod poma flatum in ventriculo excitent, flatus vero per anum deinde facile emittantur.

DE CERASIS.

CAPVT XL.

SI cerasum comedas, tibi confert grandia dona:
Expurgat stomachum, nucleus lapidem tibi tollit,
Hinc melior toto corpore sanguis inest.

Cerasorum commeda.

Tria ex cerasorum esu commoda hoc loco recensentur: ac *primum* quidem, quod stomachum expurgent: idq; de illis potissimum intelligendum, quæ vna cum nucleis manduntur. Ad eum namq; modum (vt nonnullis placet) ingesta abstergent & emundant. *Secundum*, quod nuclei eorum, cum inde expressus succus siue lac sumitur, peculiari quadam proprietate lapidem

non

non in renibus tantum, sed in vesica quoque frangant & expellant. *Tertium* vero, quod quæ ipsorum velut caro est, optimum generet sanguinem, corroboret & impinguet. Et hoc certe experientia testatur & demonstrat ratio. Siquidem in passeribus, qui cerasis plurimum delectantur, eo ipso tempore quo hæc matura sunt, iecuscula non paulo maiora quàm alias reperiuntur. Vnde hepar frequentiore cerasorum vsu augeri ac roborari certo colligitur. Sed hic notandum, quod duplicia sint cerasa, crassa nimirum & parua: ac crassa rursus duplicia, nempe dulcia & pontica siue acerba. Dulcia omnia & parua insalubriora sunt, facile corrumpuntur, & lumbricos in corpore generant. Crassa pontica quoq; duplicia inueniuntur. Quædam enim pediculo constant longiore, bacca etiamnum cæteris crassiore, gustu acerbo & admodum acido, colore perpetuo rufescente, nec vnquam in atrũ vergente: Italis verle dicuntur. Hæc tenera adeo & fragilia sunt, vt nisi sub arbore sua comedantur, facile gestatu collidãtur & marcescant. Quare non nisi recentia, atque in principio tantum mensæ sumenda sunt. Abstergendi stomachi & ciendæ appetentiæ vi prædita sunt. Alia denique crassa, nigra, & maxime omnium pontica sunt, quæ in compluribus Italiæ locis Marasche vulgo nuncupantur, à sapore sic dicta, quod non iucundi amaroris tantillum resipiant. Ea summo post alios cibos loco edenda sunt, ita vt os ventriculi ponticitate sua claudant: quo clauso concoctio & melius & citius peragitur. Galenus faciens cerasorum omnis generis mentionem, lib. 7. simpl. medic. cap. 19. scribit in hunc modum:

dum: Cerasus arbor fructus fert non paris adstrictionis in omnibus particulatim plantis participem. Nam & in harum, sicut etiam malorũ granatorum & malorum, quibusdam austera qualitas, in quibusdam vero dulcis, in nonnullis autem acida exuperat. Quinetiam ipsorum dulciũ quæ nondum cocta sunt, ac natura quædam admodum sunt acerba, quædam similiter moris acida. Sed in moris immaturis acida qualitas acerbam exuperat, in cerasiis non semper. Ergo quæ dulciora sunt, magis quæ in intestinis sunt subducunt, sed minus grata stomacho sunt. Contra austera. Quæcunq; vero acida sunt, ea pituitosis excrementosisq; stomachis sunt apta. Siquidem austeris magis desiccant, & nonnihil etiam incidunt. Porro ipsius arboris gummi communem omnibus viscosis & mordacitatis expertib. medicaminibus facultatem obtinet, quæ & ad arterias exasperatas accommoda est. Proprie autem, siquidem, quod quidam subscribunt, verũ est, calculis vexatos adiuuat. Nam sic illi tenuiũ partium inesset facultas quædam. Hæc ille. Plura Dioscorides libro 1. capite 126. Plinius lib. 15. cap. 25. & Simeon Sethi in Syntagmat.

DE PRVNIS.
CAPVT XLI.

F*Rigida sunt, laxant, multum prosunt tibi pruna.*

Duæ prunorum facultates hic referuntur. Ac prior quidem, quod corpus mediocriter refrigerent. Dulcia enim (quemadmodum lib. 2. de medicaminibus simpl. purgantibus ben[illegible] capite 19. à Mesue scribitur) calido frigido su[illegible] temperata, aut paulo frigidiora humida ordine secun-